

1894-09-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10848>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΔΑΡΩΓΕΙΑ

Έστρεψα εν Κύπρω Σελήνια... 8
'Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσι αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξει πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἑκδότης
ΚΑΒΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνοῦς» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γυμναστικὰς τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σριγγὺ ὠμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, εἴαν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποιεῖ ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστουῆς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπέταννῃ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπὶ τινος τόπου, μετὰ τινὰ ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ἐλευθρον αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντίς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλιᾶς αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκει καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἴτια, δι' ἃ ἡ νῆσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοῖ βουλευταὶ εἶχον τοῦλάχιστον πρόχειρον προτασιολόγημα ὅτι ἐν πράγματι ἅπασ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χροῖμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ τῆς καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμεινε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92.000 λίραι θὰ ἐξέρχωνται ἐρεξῆς ἐλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποτηρήξῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος, μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη, νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος 92,000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῆ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξητημένως.

Ἐάν δὲ εἰς τὸν ἐλεύθριον τοῦτον φόρον προσθίσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανόν τῆς διοικήσεως, στοιχίζούσης κατ' ἔτος ἀνω τῶν 100,000 λιρῶν στερλινῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνῃ πλέον δι' ἔργα ἀημοσίου ὠφελείας πρὸς

πρόοδον τοῦ τόπου, καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχῆς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδικασμένη νὰ φθίῃ καὶ πάσχη, ἐνῶ ρίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Ἑυρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπερὶαν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὕλικαι πρόοδοι εἶνε ὄντως ἐκπληκτικαί, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νῆσον ἡμῶν, οὐδ' οὕτων τῶν Ἀγγλῶν ἐξαιρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτερεῖ τὴν κατάστασιν, ἐν ἣ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦμεν προωρισμένοι νὰ προκαλῶμεν ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν τὸν αἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἰσως ἐκληρθῇ ὅτι τὰ ὄρημῶν προλεγόμενα ἀντιρᾶσθαι πῶς πρὸς τὸν φόρον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέρραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν νῆσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξὺ Σουλῆς καὶ Χερσὺδδωος καὶ ὅτι «οὐδὲ κακοὶν προκειμένοι τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον;» Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ἡ ὀρθῆ, πρέπει νὰ γείνη πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐάν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἧται τῶν ἐπέμπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἶσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῆ εἴν τα περιουτολογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχιαὶ ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσεων καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἢ εἴαν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληρῆθῃ ἀμέσως πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἐχόντων, ἧς αἴτιον τὸ μέλλον προμηνύεται ἐτι μᾶλλον δυστυχῆς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ο ΑΓΓΑΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐάν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμείας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἰδησις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπειρικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξάλλου φόβου ἐπιθίσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκφρασίῃ τῶν διδούσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νῆσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τσαυτῆς εἰρήνης καὶ εὐθυμίας, ὅσης δὲν ἤμοιόρησε ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ὅδοι ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὀθωμανοὶ τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ ριλικῶς. Βιβαιοὶ περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων τῶν οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπικτείνοντες τὸν χώρον τῆς καλλιερμασίμου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινε ἀύξανόμενον. Τὸ παραδοξὸν μέρων τῆς αἰφνιδίας μετασταθμεύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθεσε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παρεληλυμένον οἱ Χριστιανοὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὗ ἀποσβεσθῇ τῆς μὴμης τῶν ἢ ἀμοιβολία περὶ τῆς εὐλικριείας τῶν προστατῶν τῶν καὶ νὰ ἀνορθωθῇ ἡ ἀπολεσθεῖσα πίστις τῶν πρὸς αὐτούς. Ἄν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρίει προδήλως ἐκ σφαίρας σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχῆς, δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀφοῦ συνέληθῃ ἡ Βουλὴ καὶ δὲν θὰ ἐπιθύμει νὰ οὐξήσῃ δωρεάν αὐτὰ διὰ μέτρον, ἔπερ θὰ ἐξήγειρε ὀνηλα ἀγανακτικῶς καθ' ἕλθον τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπιερδῆς ἐπιχειρήσεως ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἡ ὠφέλεια, ἧτις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰλαδστῶνας γενόμενον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσθερου. (Ἐκ τῆς «Σημαιοῦ» τοῦ Λονδίνου.)

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σὰς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατῶν τῆς φαιδράς καὶ δασυτόκτου ἐξοχῆς, ἧτις ἀπλοῦται ἰσχυρῶς ἐν μέσῳ τῶν πενκοσκειπαστων βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἧτις χθὲς εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἡ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ ἐλοκλήρου, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου πρὸς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγγίαν καὶ ἐλεος. Τὸ Περσπεδί, τὰ λευκόμαυρα βουνά τοῦ εἰληχνοῦ ὀρειοῦ κέντρα τῆς μεγάλης συκαθροίσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρὶα μὲ τὰς διαφόρους σημαίας τῶν πάντων δὲ διεκρίετο ἡ Μαραθῆσα, ἐκπροσωπομένη ὑπὸ 600 εὐσταθῶν χωρικῶν τῆς. Τούτων ἠγεῖτο πικρὴ λαίνα σημαία, ἐρ' ἧς ἐφέρετο μεγάλως γράμμασι «Κάτω ὁ ζιντζιριές». Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὄραν οἱ Ὀλύμπιοι ἐπαίζαν λ ο υ τ ἔ ν ς. Ἐκεῖ ἐστησαν, φωνάζοντες μεγαλοφώνως «Ζήτω ἡ Ἀνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πενκοσκειπαστα βουνά ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντῶδεις φωνὰς ἐξακοσίων χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἐθεάτο τὴν ἐπιδημιᾶν παρελατιν.

Ἐφ' ἄρα εἰς Περσπεδί, καθ' ἣν ὄραν ὁ ἥλιος ἐχρύσε τὰς κορυφὰς τῶν μαστοειδῶν λόφων τοῦ Τρωδῶδος, εἰς ὄραν, καθ' ἣν ἄλλας ἡμέρας ριμβάζει ὁ διαδάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἀλλ' οἱ λόγοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανῆς δι' ὅτιμα περιστῶν αἱ διαφόροι γυρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μὲ τὰς σημαίας τῶν. Ἦρχετο ἀρ' ἐνός τὸ Κοιλάνι μὲ τὴν σημαίαν, ἣν ἔκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζιριές» τὸ χωρὶὸ ὀλοκλήρῳ διέκρινε καὶ ἄλλων

την σημαίαν, του Φοινίκου, της Ζωοπηγής και των άλλων της Ηιτζιλιάς χωριών, κατερχομένων εν σώματι διά μέσου των παχυσκεπέστων ακόμη βουνών του Τρωόδου. Αφ' ετέρου κατήρχοντο οι διαδηλωταί εκ της Λάνας, Λευκάρω και από περάτων του οινόρορου διαμερισματος. Μία σημαία έφερεν επιγραφήν: «Η φυλλοζήρα τρώγει την άμπελον, ο ζινζιρις και τον άμπελουργόν.» Παρόμοιον θέαμα χωρικών, κατερχομένων από διάφορους διευθύνσεις με τας σημαίας των, σπανίως δύναται τις να ιδή. Είγεν ήδη πληρωθή διαδηλωτών το ύπερβεν του Ηεραπεδίου πεδίου, εις τας 10 ήρχιστε το συλλαλητήριον πολλοί ήσαν οι ρήτορες, προφανής δε ήτο η προθυμία των χωρικών οι ρήτορες διεκόπτοντο συνεχώς από των φωνών: «Κάτω ο ζινζιρις, κάτω το τάτσιον, κάτω οι φόροι του αίλου, ζήτω η δικαιοσύνη, ζήτω το δικαίον.» Αντήχουν εις τας βροντώδεις φωνάς τα γύρωθεν βουνά και η διαδήλωση ειχε τι το επιβλητικόν: οι διαδηλωταί υπελογισθησαν εις πενταχιλιούς: φαίνεται όμως, ότι ήσαν περισσότεροι. Υπόμνημα έψηρισθη μακροσκελέστατον, δι' ου ανέλυτο το ζήτημα υπό όλας αυτού τας έπόψεις. Δώδεκα και εκατόν χωρία έσφαράγισαν το υπόμνημα και το ψήρισμα, εξελεγη δε εικοσαμελής επιτροπή, όπως το έγχειρίση εις την Α. Εξοχότητα. Οκτώ χωρία είχαν λησμονήσῃ τας σφαγάδας των. Είτερα επιτροπή εξελεγη μόνιμος, όπως εργασθή επί του ζητήματος. Του συλλαλητηρίου προήδρευεν έκλεγείς ο κ. Σωκράτης Φραγκούδης. Πρότασιν, όπως την επιτροπήν ακολουθήτωσιν άπαντες, απέδειξαν μετ' ένθουσιασμού οι χωρικοί.

Εις τας 3 μ. μ. κατέλειπε η επιτροπή το Ηεραπέδι, ήκολούθησαν δε πλείστοι διαδηλωταί φωνάζοντες «Κάτω ο ζινζιρις. Θανάσιον θέαμα παρίσταν τα βουνά μεταξύ Ηλατρών και Ηεραπεδίου. Είχον ήδη φάση οι έκκινήσαντες πρώτοι εις Ηλάτρας, άνεγώρου, δε από Ηεραπεδίου διαδηλωταί. Συνεχῃ άλυσιν άπετέλουσιν οι χωρικοί, σπεύδοντες εις το μέγαρον της Α. Εξοχότητας. Καθ' όδόν συνήτησαν χωρία μακρυών διαμερισμάτων κατερχόμενα.

Εις τας 5 μ. μ. μόλις κατωφώθη να συμπυκνωθή το πλήθος. Τα βουνά όλα είχαν πληρωθή πανταχόθεν, ήκούοντο συνεχώς αι φωναι «Κάτω το τάτσιον.» Η Α. Εξοχότης κατήλθε των γραφείων μετά της Λαίδης Σένδιλ, άνέμενον δε εκει ο κ. Αρχιλογοστής και ο κ. Διοικητής Λεμηστού. Το υπόμνημα έπεδόθη εν μέσω ζωηρών έπυρρημιών αι φωναι έφθανον μέχρι των Ηλατρών. Το υπόμνημα ειχεν επιδοθη υπό του οίνοπαραγωγού Χ' Κωνσταντη Οικονομίδου, ειπόντος: «Εξοχότητα, την έγχειρίζομεν το υπόμνημα,

όπερ εις πολυπληθές συλλαλητήριον έψηφίσαμεν, οι οίνοπαραγωγοί: εξαιτούμεθα έλεος αν μη λάθητε, εξοχώτατε, πρόνοιαν, ειμεθα κατεστραμμένοι θα καταλίπωμεν τας άμπελους μας τότε, και μαζί η με αυτας την πατρίδα μας. η όποια τό τε θα μείνη μόνη, μόνη μαζί η με τους τάρους των πατέρων μας, τους όποιους θα άναγκασθώμεν ν' άφητρωμεν!» Οι χωρικοί έδάκρυσαν αληθώς, πάντες δε ήταν συγκινημένοι. ο κ. Τέλλερ, λέγεται ότι αδιακόπως έμειδία αυτό λέγονσν οι χωρικοί. Έχρειάσθη πλέον της ώρας να μεταφρασθή το υπόμνημα.

Η Α. Εξοχότης μετά προσηνείας και αγαθότητος άκούσασα το υπόμνημα θα το στείλη εις Λονδίνον και θα το συστήτη: εδήλωσε δε εν παρόδω, ότι ειχε λάβη εκ Λονδίνου τηλεγραφικώς ειδήσεις, ότι αι της πολιτικής εκκένωσης διαδόσεις δεν ένείχον αληθείας.

Μετά της αυτής τάξεως ήγρουμένων των μαύρων σημαίων και εν μεσση ζωηρών φωνών κατήλθον οι διαδηλωταί, καθ' ην ώραν ο ήλιος έγρύτιζε διά των τελευταίων του ακτίων τα βουνά, όθεν οι Ολύμπιοι πάντες έθεώοντο το μεγαλοπρεπές θέαμα της παρελάσεως πολλών χιλιόδων χωρικών, θυμάτων άπηνους φρολογίας, εξαιτουμένων παρ' έκείνων συμπαθείας και έλεος.

Αλλά, δυστυχώς, ίσταται πάντοτε υπέρνω του δικαίου η ισχύς και το συμφέρον, η δε άγγλική πολιτική πρέσχε μέχρι της σημερον εν κύρω τα πολυτιμότερα έγώστρικά δείγματα.

Εν Ηλάτρας τη 30 Αυγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ επί της παιδαγωγίας και του νεωτέρου διδακτικού συστήματος.

(Συγγράμα εκ του προηγουμένου φύλλου.)

Τέλος δεν πρέπει να λησμονήσωμεν ότι η ψυχολογία θεωρεί τον παιδα ως όν, το οποίο δεν εινε ούτε απολύτως αγαθόν ούτε ακριβώς κακόν. Ο παις γεννάται άθώς, διότι ουδέμια έχει συναισθησι, του κακού, αλλά πολλακις γίνεται και κακός, διότι ένδέχεται να υποπέσει εις το κακόν και εις άπρεπείς να παρεκτραπή έμφυτώς πράξεις εξ άπλης άπειρίας: τούτου ένεκεν όφείλει ο παιδαγωγός νέα πάλιν ν' ακολουθήτη μέσα ανατροφῃ, να συγκεράση επιτηδείως την αυστηρότητα μετά της υπερβολικής έλευθερίας, και διά μὲν της πρώτης να έγκαταλείπηται ο παις εν μέρει εις εαυτόν, διά δε της έτερας να ρυθμίζεται και να ποδηγετηται εις τας πράξεις του. Η μόνη δυσκολία, κατα την έφαρμογήν τούτου παιδαγωγικού συστήματος, εινε η εν δέοντι χρόνω και μέτρω χρήσις της απλύτου ατομικής έλευθερίας, και της κατ' άγχιαν πίσεως. Η άνευ πειθαρχίας

ανατροφή αδύνατος. Εν τούτοις δέον να γνωρίζωμεν ότι η προς τους κανόνους της πειθαρχίας ύπακοή και ο προς αυτούς όφειλόμενος σεβασμός, δεν πρέπει να ωσιν άπότομοι και όλως άμειγείς προόττης. Ο αληθής διδάσκαλος εινε εκείνος, όστις πάντοτε προσπαθει να καταστήση περιττός, εκείνος, όστις διοικεί τους μαθητάς μόρον όσάκις εινε ανάγκη να διαφωτισθή η προς το κακόν ένόστη ριπουτα θελησις, εκείνος όστις, ενι λόγω, πάντα μεταχειρίζεται τρόπον όπως καταστήση τον παιδα ικανόν να διοικηται διά της ιδίας εαυτου κρίσεως.

Η αυστηρά πειθαρχία ου μόνον άντίκειται εις τους της ανατροφῃς κανόνους, οι όποιοι σκοπον έχουσι: ν' αναδείξωσιν όντα έλευθερα και αυθρομήτως έεργούντα, ουχι δε δουλους και δουλοπρεπώς μεμορφωμένους χαρακτήρας, αλλά και εις αυτην άντιβαίνει την διαρροήμισιν και την τάξιν των ψυχικών δυνάμεων. Εινε άτόνστο να φαντάζεται τις ότι διά της υπέρ το μέτρον πειθαρχίας δύναται να συγκεράτηση πάντοτε τους υπό την έξουσίαν η την κηδεμονίαν του μαθητάς, διότι τη ήμειραν καθ' ην πύσει η επ' αυτών αυστηρά επιτηρησις, η μέχρι λόρου πισθήιστα και υποδουλωθεϊσα θελησις των, άμείσως της ευθείας παρεκτρέπεται όδοσ και μετά τούτον περισσύτερας παρασύρεται ταχύτητος υπό του ρεύματος της έξαχρειώσεως, όσον σκληρότεροι έράνησαν οι αναδειχθέντες την μόρφωσίν των διδάσκαλοι.

Διά της προεκτεθείσης συντόμου φιλοσοφικής επί της διδακτικής παρεκδασσεως άποδεικνύεται ότι η της παιδαγωγίας ανάπτυξις αποβαίνει δυσχερίτερος, άνευ της έμφυτου και έσκευμένης των ψυχολογικών φαινομένων μελέτης.

Εκ των προεκτεθέντων άποδείχθη ότι προς καταρτισμίν τελειότερου παιδαγωγικού συστήματος η ψυχολογία η μάλλον η των ψυχολογικών φαινομένων μελέτη δύναται ν' άποβῃ λίαν λυσιτελής και ωφέλιμος. άλλ' υπό τον όρον να διαλευκανθή ο επί της γῆς προορισμός του ανθρώπου, ο σκοπός της εν τῷ κόσμῳ ύπαρξείως του, εν άλλοις λόγοις το περι της ήθικής αυτού διακλάσεως ζήτημα. Σπουδάζοντες άρ' ένός την ανθρωπίνην φύσιν και τους διέποντας αυτην άμετατρέπτους νόμους, προβάλλωμεν εις εαυτους τας εξῆς έρωτήσεις: Τίς ο σκοπιμώτερος της διδασκαλίας τρόπος; ποία η διά την ανατροφήν του ανθρώπου ευληπτοτέρα και άρμολωτέρα μέθοδος; Εις το ιδεώδες άρ' έτέρου της ένταθθα ευτυχίας του άρορώτες και των ως έπεται προβλημάτων την λύσιν επιδιώκομεν «τί το έν τη διδασκαλία ουσιωδέστερον; τίς ο σκοπός και το άντικείμενον της παιδαγωγίας;»

Οι το άντικείμενον και τον σκοπὸν της παιδαγωγίας άποζητήσαντες ποιηκίλλοτρόπως περι αυτης άπεράνησαν. Κατά τον Καντ, η ανατροφή δέον να επιδιώκη τη παρὰ τῷ ανθρώποικῆν της μωρώσεως τελειότητα. Κατά τον Σπένσερ επειδή σκοπός της εν τη δημοκρατία ύπαρξείως μας εινε η ζωῃ, η ζωῃ εν όλη τη ευρύτητι της σημασίας της, σκοπός της παιδαγωγίας εινε το διδάσκειν τον τρόπον του ζῆν. Αλλ' η δυσχερέα αρχεται όταν έξερχόμενοι των γενικοτήτων προκειται να όρίσωμεν με ακρίβειαν εις το τι ουίσταται η τελειότης το άκρον άωτου, της ατομικής η ιδιωτικής του ανθρώπου ύπαρξείως.

Έρευνήσωμεν εν τούτοις, άποβλέποντες πάντοτε εις το περι ήθικής τελειοποίησεως και περι της εν τῷ βίω ευπραγίας του ανθρώπου ζήτημα, τας εν τη ζωῃ διαφόρους διαδηλώσεις και μορφάς της ανθρωπίνης έεργητικότητος εν άλλοις λόγοις εξετασωμεν εις πείον είδος πράξεων πρέπει να παρασκευάζηται δια της ανατροφῃς ο άνθρωπος όπως καταστήη κατά το έφικτόν αυτῷ τελειος και ευδαίμων.

Α'. Ο άνθρωπος εινε προσωρισμένος να ζῆτη διά της φυσικής πρωτοζωῆς, τείνει πάντοτε προς την ευδαιμονίαν και άπορεύει παν το μη έξατραλίξον την ύπαρξιν του. Μανθάνει εν ανάγκη επιστήμην η επιστηδευμα όπως έξασφαλίση εαυτόν κατά πάσης ένδεχομένης κινουχίας η στερήσεως.

Β'. Ο άνθρωπος εινε ο προσωρισμένος και με διάνοιαν, ώστε δέον δια παντοίων προσπαθειών ν' άποκτήσῃ τας αναπνευστικους διά την ανάπτυξιν του πνεύματος του διαφόρους γνώσεις, ήτοι να μάθη τί εστι συνείδησις, όρθός λόγος βιολογίας, ηθικου και αισθημα και λογικά.

Γ'. Ο άνθρωπος ως εκ της φύσεως του περιστοιχεται υπό οικογενείας.θεν έχει καθήκον να διορθήση τα τέκνα του, να μεταδώσῃ εις αυτα τα μέσα της τε φυσικής και ήθικής ύπαρξείως, να υποστηρίξη και προσυλάξη τα υπό την άμεσο αυτου προστασία ευρεθέντα όντα, ως έπροσυλάξεν και διέτηρησεν εαυτόν. Τούτουσ ο τρίτος των έεργείων του σκοπός.

Δ'. Ο άνθρωπος συνδέεται και μετά της κοινωνίας, της όποιας άποτελει μέρος μετά την οικογενείαν έρχεται το έθνος, μετά το άτομον ο πατήρ, μετά τουτου δε ο πολίτης. Τούτου ένεκεν μέγα μέρος της ανθρωπίνης έεργείας αναφέρεται εις τα προς την κοινωνίαν και την πολιτείαν καθήκοντά μας.

Εκ της «ΣΑΜΟΙ»

(Επειται.)

ΔΕΜΗΣΙΟΣ τη 27 Αυγούστου 94.

Αι περι πολιτικής της νήσου εκκένωσης διαδόσεις ηδῆσαν τα φυλετικά πάθη εν τῷ τόπω εις έπίρροδον προφανώς κορυφωθέντα βλάμν. Έλληνας και Τούρκου ένταθθα και εν τούτῳ

περιγύροις έρχονται συχνά εις ρήξεις...

Εις καθρηναίον τι, εν ω άνεκρουε μουσική τις, όμιλος ήμετέρων...

Χωρικοί άρ έτέρου καταρχόμενοι εις τάς πόλες...

Η Κυβέρνησις άς προσέζη και άς προσέζη πολύ. Η τοιαύτη κατάστασις...

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Την παρελθούσαν τρίτην, καθ' ήν ποικίλαι διαδόσεις περί άποδόσεως της Κύπρου...

Εν Λονδίνω τη 9 Σεπτεμβρίου 94. Ουδέμια πρόθεσις προς έγκατάλειψιν της Νήσου...

Η Α. Ε. ο Μίγας Αρμιστής εξήλαθεν εις περιόδειον.

Λέγεται ότι ο άρχιστράτηγος λόρδος Wolseley προτίθεται να επισκερθη προσηώς την Κύπρον...

Ο Γυαλλούρης θα διακοθη εκ νέου χάριν των διατυπώσεων, ου μόνον επί τω φώω...

Λίαν άπιθανόν τό υπό των συνταδίων της πρώτης τάξεως άναγραφέν ότι έπαιχτικός...

της ό μίσθος είνε λ. 250, ένω έν Συγγαπήν ό κ. Ηοαδ λαμβάνει λ. 1,000.

Ο κ. Α. Ρώτης άπέλλαξε δακτύλιον άρραβώνα την παρελθούσαν κυριακήν...

Διά των αύτρεϊακών άτμοπλοίων της παρελθούσης τρίτης άρρίκτο εκ Βηρυτου οίκογεγεϊακώς ό κ. Γ. Π. Α. Μαυροδής...

Άνεχώρησαν αύθημερόν εις Αθήνας χάριν έπιστημονικής παιδείουσις οί κ.κ. Κωνστ. Νικολαΐδης και Εύάγγελος...

Από της παρελθούσης τετάρτης εύρίσκειται εις τον λιμένα μας τό άγγλικόν άτμόπλοϊον "Alvah"...

Χθές κατέπλευσε τό άγγλικόν "Αντώνια" προσέλιον εξ Αλεξανδρείας και Λεμηρσου...

Σήμερον κατέπλευσε τό εκ Σμύρνης Γαλλικόν άτμόπλοϊον, έπερ άνεχώρησεν αύθημερόν εις Συρίαν...

Δι' αύτου άνεχώρησαν εις Αθήνας ό εκ Λευκωίκου κ. Μ. Παπαπέτρου, προτιθέμενος να έπιδοθη εις την έατρικήν...

Θετικώς πληροφορούμεθα ότι είνε όλως άνόπιστατον τό υπό της "Ενώσεως" άναγραφέν, ότι ζαπτιές τις υπεζήρησε...

Οί γνωστοί σωτογράφου κ. κ. Μαρίνης και Χατζηγαβριήλ είδοποιούσι τό άξέδιμον κινόν...

ΤΗ ΦΥΛΑΧΑ ΤΟΥ ΜΠΕΑΤΟΛΑΟΥ.

Ότι προέπιμεν περί ύπεκρυφών και τύπου της "Ενώσεως", τούτο έκρηθώς έγινετο. Δικστροίρι επ άνερευρίστωσε τό τε γράμμα και...

οικητού έκέρροντος την έλπίδα ότι του λοιπού τό ύψωσεται...

Βεβαίως, κλεινή φυλλάς, ουδέποτε θα συμφωνήσωμεν μεθ' ύμών ως προς την στήλιευσιν...

Ακούσθε και ένα λογιώτατον συλλογισμόν. Έπειδή, λέγει, έν Αθήναις, όπου οί όχλοί του ύδραγωγείου...

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διά τον "ΕΥΑΓΟΡΑΝ". Εις διατριβίς άνωνόμους άμυϊβόλου προελεύσεως και μετά σπινθηρίζοντος παραλογισμού γεγραμμένος...

Λεμερσοί, τη 27η Αυγούστου 1894.

Κύριε Συντάκτη του "Νέου Έθνος"

Ο εξ Αιγύπτου επιστέλλων της Αληθείας λαμπρός πατριώτης "Α. Ο." άπαντών εις την κατ' έντολήν του κ. Α. Οράτη...

Αδικαιολόγητος ρζίνεται ήμιν ό διατριβογράφος της "Αληθείας" φρονών, ότι δέν δικαιούται τις να άποκηρίτη...

γραφόμενα άποδιδόμενα αύτω, τσοούτω δέ μάλλον όταν ταύτα εκ του πρόπου δι' ου γράφονται τώ γίνονται πρόξενα ήθικης βλάβης.

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΨΕΙΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατά τον Στεμπούλωφ, άποκαλύψαντα πάντα τά μυστικά του προς τον άναποκριτήν της "Κορημερίδος Φραγκορόρης", ο αυτοκράτωρ της Ρωσίας...

ΚΑΛΟΚΗΨ ΚΑΙ ΚΑΙΡΙΒΗΣ.

Ο Βιενναϊός τύπος άγγέλλει ότι ό κόμης Καλοκής θα μεταβή μετ' ου πολύν εις Καρλοβάδ, ίνα λάβη συνέντευξιν μετ' του άρχικαγκελαρίου Καπίβη.

Εν εκ των συζητούμενων ζητημάτων κατά την συνέντευξιν ταύτην, και δη τό σπουδαιότερον, έσται ή υπό τω δυνάμειων αναγνώρισις του πρίγκηπος Φερδινάνδου.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Εγγέρη εις Ηαρισινά φύλλα ότι ό πρίγκηψ της Νεαπόλεως πρόκειται να διορισθί αντιβασιλεύς της Σικελίας, άλλ' ή σήμη ρζίνεται άνόπιστατος. Ο διορισμός ουτος άποδίδων εις την Σικελίαν όσσην τινα ιδίας ζωής θα ήρεσκεν εις τούς νησιώτας, άλλά θα υπέπτερεν ίσως τας μεριστικάς ροπάς...

Η ΖΗΛΕΙΑ

Πώς ζηλεύω την μαμιά σου,
πού σφιχτά 'ε την άγκυλιά της
σε κρατεί και του μιλιά,

Πώς ζηλεύω το αίρι,
πού ξεπλέκει τα μαλλιά σου.
'Ελθρός είμαι του καθρέπτη
π' αντικρούει η ματιά σου.

Και την γην ζηλεύω κόμα
πού το πόδι σου πατεί,
Τι λυγάρ' αν ήμουν γώμα
πάνω μου να περπατή.

Μά κι' αυτό το δελουδάκι
πόρεις γύρω 'ε το λικμό σου.
Τι μαρτύριο γιά μένα
βγάλτο γιά χροιά το φως σου.

'Ο,τι βλέπω το ζηλεύω,
λυώνω πώς το π'αν δεν ήμουν.
'Οπου σ'ε το βλέμμα στρέφεις
ν' αντικρούη την μορφή μου.
Λευκωσία.

M. XATZHΓABPHΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό μυθιστόρημα λαμβάνει, όσημέραι, εύρυ-
τάτας διαστάσεις, τείνον να καρατή ο κυριώ-
τερος κλάδος της φιλολογίας. Μεθ' όλας τας εξ-
ελίξεις των κριτικών, μεθ' όλας τας σχολικάς,
ούτως είπεν, διακρίσεις των μυθιστοριογράφων,
τό είδος τουτο της φιλολογίας εξαπλούται, κατα-
κτά, πλουτίζει τους έργατάς του, οίτινες διη-
νικώς πολλαπλασιάζονται. Πού θά ρθίτη; Ού-
δεις δύναται να προείη.

'Ο 'Ιούλιος Σιμών, έν τινι των τελευταίων
αυτου έθρων, επιτίθεται, μετά λεπτοτάτης εί-
ρωνείας, κατά της διαφθοράς των πλείστων
συγχρόνων μυθιστορικών έργων.

«Είπε, λέγει, εκτός πάσης αμφοβολίας, ότι
αί γυναίκες, και οίδη αί γυναίκες των αίθουσών,
θεωρούν έαυτάς υποχρεωμένας να παρακολου-
θώσι τά νέα βιβλία. 'Αλλά ποία είναι αυτά τά
νέα βιβλία; Είναι μυθιστορήματα ή βιβλία ό-
μιλούντα προς μυθιστορήματα. 'Η φιλολογία
σήμερον παρουσιάζει, καθ' έκαστην, δεκάδα
τούλάχιστον μυθιστορημάτων.

Συμβαίνει πολλάκις εις τας γυναίκας να συ-
ζητώσι μετ' άλλων όμορμών των, ή μετ' άν-
δρών, ζητήματα φιλολογικά, και θέμα έχουν
πάντοτε τά νέα βιβλία. Αί γυναίκες δεν άνα-
γινώσκουν τίποτε άλλο ή μυθιστορήματα. Προσ-
θετέον ότι ήδη υπάρχουν πολύ περισσότεραι ά-
νεγνωσται ή όσαι υπήρχον άλλοτε. 'Εκτός
αυτου ή τιμή των βιβλίων ήλαττώθη μέχρις
έξουτελισμού εις τόμος έπωλείτο άλλοτε άντι
7 ή 8 ρράγκων. Οί εκδόται ήλλαξαν τό σχή-
μα έν γένει, μεταχειρίζονται προστυρότερον
χάρτην τυπογραφικήν στοιχία καταστραμμένα
ή χονδροειδή, και ούτω ήλαττώθησαν άπει-
ρωσ των δαπανών, κατορθώντι τις σήμερα να
εύρίσκη βιβλία άντι 60 μόνον λεπτών.

'Εκτός τουτων ή έρημερία πωλείται ή ή 40
λεπτών. 'Ο άνήρ την αγοράζει, αναγινώσκει τό
έθρον της και την πετ' ή γυνή την μαζεύει,
κόπτει την επιρροίδα συρράπτει την μίαν με-
τά την άλλην, άποτελεί ούτω τον τόμον, όστις
είνε προσωρισμένος να οείλθη από χείρας εις χεί-
ρα.

'Ιδού τό κακόν και ιδού αί συνέπειαι του.
'Αρ' ή; έποχ'ή; έκριθη άναγκαιοτάτον εις ό-
λας τας γυναίκας από της μάλλον άριστοκρά-
τους, μέχρι της πτωχοτέρας οίκουρας, να
κρατούν έν μυθιστόρημα εις χείρας, όλοι οί
έχοντες την έλαχίστην φιλολογικήν άξιαν
ήρχισαν να γράφουν και να γράφουν μυθιστο-
ρήματα, διότι είναι εύκολον πράγμα να συλλάβη
τις έν νφ' μίαν διηγηματικήν πλοκήν, άρκεί να
μη δίδη μεγάλην προσοχήν εις τό ποίον
της.

Ρίπτουν λοιπόν εις τ'ε κοινόν, τό διψών άναν

γνώσεων, βουνά όλόκληρα μυθιστορημάτων, έν
ταίς όποίσις ή έλλειψις φιλολογικού ύφους συμ-
βαδίζει με την έλλειψιν ήθικης. Τό κοινόν
καταβροχθίζει άσυνειδήτως την διανοητικήν
αυτήν τροφήν χωρίς να σκέπτηται τίς επιβλα-
βείς συνέπειαι.

'Υπήρχον και άλλοτε επιβλαβή και επικίν-
δυνα εις την ήθικην βιβλία, άλλ' ούδέποτε τό-
σα όσα σήμερα. 'Εκτός αυτου, ούδέποτε υπήρ-
χον όσοι σήμερα άναγνώσται. Και έν τούτοις
είνε βέβαιον ότι, αν έν καλόν βιβλίον δεν προ-
ξενή πάντοτε την επιδιωκομένην ύπ' αυτου
καλήν έντύπωσιν, τό άνήθικον βιβλίον προξενεί
πάντοτε την ίδιικήν του.

Διακρίνουν τά μυθιστορήματα εις δύο μεγάλας
τάξεις: εις μυθιστόρημα πλοκής και εις μυθι-
στόρημα άναλύσεως. Τά πρώτα είναι, κατά γε-
νικόν κανόν, όλιγώτερον βλαβερά, έχουν ώς
μόνον σκοπόν των να διασκεδάσουν τους άναγνώ-
στας των: τά άλλα δε είναι μελίτη προσέγγι-
ζουν προς την φιλοσοφίαν. 'Εννοείται ότι ή εις
τάξεις διακρίσεις των μυθιστορημάτων δεν είναι
άπόλυτος και ότι έν μυθιστόρημα δύναται ν' ά-
νήκη και εις τας δύο αυτάς τάξεις.

'Ιδού πώς έν μυθιστόρημα πλοκής καθίστα-
ται βλαβερόν: διότι της εξιστορήσεως πράξεων
άνηθικων, έν άπλότῃ και φυσικότῃ, κάμνει
τόν άναγνώστην να νομίζη ότι ούτως: άληθώς
συμβαίνει εις τον καθημερινόν βίον.»

'Ερχεται ειτα εις τό μυθιστόρημα της συ-
στολογικής σχολ'ής, την όποιαν ό σοφός συγγρα-
φεύς άποκαλεί σχολήν βιναυσολογικήν, ήτις
θεωρείται ως άναγκαίον κόσμημα του μυθιστο-
ρήματος των χαρακτήρων και του μυθιστορή-
ματος της αναλύσεως. Οί μυθιστοριογράφοι του
είδους τουτου επιθυμούν να μάς περιγράψουν
τόν ανθρώπινον χαρακτήρα και θεωρούν επί-
νάγκης να παραστήσουν ζωντανά και άναπλά-
σμενα άντικείμενα, από των όποιων έν τη
πραγματική ζωή άποστρέφωμεν τά όμματα

'Ο 'Ιούλιος Σιμών περιάει τό έθρον εύελ-
πιστών ότι εις ούχι μακρόν μέλλον θά περι-
σταλή ή διαρκού αυτή καθότι από τουδε ήρ-
χισαν άναρριζόμενα σπίνιτι μέν, άλλ' εύγενή
πνεύματα, εργαζόμενα μετά περισσοτέρας και
διευγεστερας συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

'Η Ostdeutsche Rundschau δημοσιεύει έν-
διαφέρουσαν στατιστικήν των άποτελεσμάτων
της θήρας κατά Κυριακήν έν Βοημία κατά τό
έτος 1893: Οί κυνηγοί της Κυριακής 12,384
όήμων, κατηνάλωσαν έκαστος κατά μέσον όρον
1,000 βολάς τυροκερίου. 'Ερόνευσαν διαρκούν-
τος του έτους 13 γαίτας γυναίκας, 27 άνδρας,
7 παϊδάς, 3 κοριτσάκια, έπλήρωσαν 2,014 άν-
δρας. 'Εκτός τουτων, οί ρηθίντες κατά κυρια-
κήν κυνηγοί έρόνευσαν 3 βόας, 12 αγελάδας
132 μόσχους, 275 αίγας, 59 κριάς, 72 προ-
βατίνιας, 3,671 κύνιας κυνηγετικούς, 14,491
διαφόρους κύνιας, 8,762 γάτους, 18 ελάφους
άρρηνιας, 495 ελάφους θηλείας, 149 λαγούς,
322 πέρδικας, 26 ρασιανούς, 844 σπίνους, και
2 ίππους. 'Επλήρωσαν άποζημιώσεις: 413,500
φλωρίνια, 603,093 φλωρίν., 172,000 φλ. εις ιατρούς
και δικηγόρους. 'Εμειναν δε εις φυλάκισιν 74,
088 ώρας, διά παραπτώματα κυνηγετικά.

'Ισως είναι τό σφάλμα της Κυριακής.

Τι έπαθε εί. ψυχίατρος έν Ρώμη.
Τάς τελευταίας τούτας ήμέρας παρουσιάζε-
ται πρό αυτου νέος καλώς ένδοξομένος, όστις
διακρών τω διηγείται ότι νομρευθείς με νέαν
και καλήν κόστην είνε δυστυχής, διότι αυτή
προσεβλήθη υπό κλεπτομανίας και όπου σταβή
εις την εκκλησίαν, εις τό θίατρον, εις τον σιδη-
ροδρόμον κλέπτει, ότι της τού' εμπρός της.

'Ο ιατρός ένδοξευθείς πολύ ώρισε την επάυ-
ριον διά να έδη την πάσρυσαν, όπερ και έγι-
νετο. Αυτή συνδυασμένη υπό του συζύγου εισ-
ήλθεν εις τό σπουδατήριον του ιατρού. 'Ο ία-
τρός προφασισθείς έργασίαν μετέβη μετά του
συζύγου εις παρακείμενον όαμάτιον, 59εν έ-

βλεπον την σύζυγον λιπεβήκουσαν ήτι της έτυ-
γεν εμπρός της, χρυσόν ώρολόγιον, όακτυλίδι-
ον άδαμάντινον, άλλα κοσμήματα και τέλος
γενναίον χρηματικόν ποσόν, όπερ έπίτηδες εί-
χεν αφήσει ή ψυχίατρος: διά να έκτιμήση τό
είδος της κλεπτομανίας της γυναίκας.

—Βλέπετε, λέγει ή ιατρός προς την σύζυγον,
τό πείραμα έπέτυχεν. Είνε εκ των περισσοτέ-
ρων συμπτωμάτων κλεπτομανίας.

'Εν τούτοις ή σύζυγος δάπευσα, έξελθόντα
τόν συζυγον μετά του ιατρού.

—'Ημέ φιλε μου, άρκεί έμείναι έν εδω.

Και ή ιατρός προς την σύζυγον

—'Πηγαίνετε, μη με συγχίζετε... 'Ερ-
χεσθε αύθιον.

Οί δύο σύζυγοι χαίρεισάντες άπήλθον.

'Ο ιατρός τούς περιμένει άκόμη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

'Ανωφελές να παρακλήη τον Θεόν όπως εύ-
λογηση τους άλλους, όταν σύ αυτός δεν συν-
εισφέρης.

Εύρίσκωμεν πάντοτε εύριάν και μεγάλην
άζιαν εις ότους μάς θεωρούν μετά θαυμασμού.

Σκεπτόμενος περί του παρελθόντος κατα-
σταταί: τό παρ'εν και ρεθοκινούνουεις τό
μέλλον.

Τά ώραία ένδομια προξενούν καλήν έντύ-
πωσιν, αλλά δεν κάμνουν ποτέ τον άνθρωπον.

Ουδύλω: κάμει τον τίμιον έθρον του έσω
γεινήν ειλικρινή φίλος σου.

Ουδέποτε παρ'όσον έαυτόν εις άνθρωπον,
όστις όπως διασκεδίαση βιτανίζει κύνα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

'Εν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ.
Νικολαΐδου εύρίσκονται παντός είδους
διδασκτικά βιβλία προς χρ'ησιν των
δημοτικών σχολείων, παρθεναγωγείων
και σχολαρχείων, πωλούμενα εις τι-
μάς άκαταγωνίστους. Διά τά δημοτι-
κά σχολεία πλ'ην των συνήθων εύρί-
σκονται και όλους νεοφανή βιβλία, συγ-
γραφέντα κατά τό νέον διδασκτικόν
σύστημα υπό διασήμων 'Ελλήνων
λογίων.

'Επίσης εύρίσκονται κινήτα γράμ-
ματα και αριθμητήρια διά τά δημο-
τικά σχολεία.

Τιμοκατάλογος των άνωτέρω άπο-
στέλλεται τω αίτούντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

'Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη
έν τω τυπογραφείω της «Σάλπιγγος»
υπό του κ. Α. Κ. Πηλαδάκη, νεομε-
θοδιστου, χρησιμώτατον βιβλίον διά
τους μαθητάς των δημοτικών scho-
λείων, τυγχάνον άξιον πάσης συστά-
σεως.

Τιμάται άτι 6 γρ. χαλκίνων και
εύρίσκειται εις όλα τά έν Κύπρω
γνωστά βιβλιοπωλεία, έν Λάρνακι δε
έν τω βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νι-
κολαΐδου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ
Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τό διά πάντα δημοδιδάσκαλον χρ'η-

σημειωται, τούτο βιβλίον εύρίσκωμε-
νον εις πάντα τά βιβλιοπωλεία της
νήσου έν Λάρνακι δε έν τω βιβλιο-
πωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου, πω-
λείται άντι ενός μό.συ σελλινίου, και
οί επιθυμούντες άς σπεύσωσι προς ά-
πόκτησιν αυτου, καθότι μετ' ου πολυ
έξαντλείται.

'Ο κ. 'Ανδρέας Γ. Παυτελάκης εί-
δοποιεί τό σεβαστόν κοινόν άπάτης της
νήσου, ότι προμηθεύει εις τιμάς εύθη-
νστάτας παντός είδους και πάσης ύ-
λης βιβλία, οίον έπιστημονικά, φιλο-
λογικά, ιστορικά, εκκλησιαστικά, ποι-
ήσεις όλων των 'Ελλήνων ποιητών,
κομψώς και στερεώς έν Αθήναις δε-
δεμένα. 'Ιστορίαν του 'Ελληνικού 'Ε-
θνους υπό Κ. Παπαρηγοπούλου δεδε-
μένην εις τόμους 5 μετά γεωγραφικού
χάρτου Σελ. 20. 'Ιστορίαν του 19ου
αΐωνος» υπό Καρολίδου Σελ. 22. «Γε-
νικήν 'Ιστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τα άνωτέρω χρησιμώτατα διά
πάντα 'Ελληνα πολίτην βιβλία άς
σπεύσωμεν να προμηθεύωσιν οί θέλον-
τες την άπόκτησιν αυτών, καθότι έν-
τός δλίγου εξαντλούνται, άπευθινόμε-
νοι προς τον έν Λάρνακι διαμένοντα
Κον 'Ανδρέαν Γ. Παυτελάκη.

'Ο Κος Λεωνίδας Αργυράκης είδο-
ποιεί τό σεβαστόν κοινόν ότι ήρξατο
της κατασκευής κοινά κ'εκσταφυ-
λής, όπερ θά είναι καλήτερον του εύ-
ρωπαϊκού και λίαν ώφελίμου διά τους
άσθενείς. Οί θελόντες να προμηθεύω-
σιν εξ αυτου άς άπισταθώσι προς τον
ειρημένον κύριον. Τιμάι λίαν συγκα-
ταβατικά.

ΒΙΒΛΙΟΔΑΤΕΙΟΝ Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΙΑ.

Εις τό γνωστόν βιβλιοδετεϊον του
κ. Π. Θ. Νικολαΐδου θένονται βιβλία
εις τιμάς άνεπιδέκτους διαγωνισμού,
με στερεότητα και κομψότητα άπα-
ράμιλλον.

Οί θέλοντες δύναται ν' άποστεί-
λωσι βιβλία και εκ των άλλων πόλε-
ων της Νήσου, όντες βέβαιον περί
της ταχείας έκτελέσεως της έργασίας.

Παρακαλούνται οί αλλάσσοντες δι-
αμονήν συνδρομηταί του «Νέου 'Ε-
θνους» να καθιστώσι τούτο όηλον τη
διευθύνσει, ήτις έν εναντίω περιπτώσει
ουδέμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέργεται
σύγχυσις περί την άποστολήν του φύλ-
λου.

'Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ.